

ΕΞΩΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΛΗΡΩΜΩΝ ΜΕΣΩ TAXISnet
Μονάδες Με.Φ.Ε. (Μελλοντικών Φοροαλλαγών σε Ευρώ)

Γιάνης Βαρουφάκης
Νοέμβριος 2014

Real.gr

Πρόλογος

Στόχοι του προτεινόμενου συστήματος είναι:

1. Η ένεση ρευστότητας για το Δημόσιο - κάτι ιδιαίτερα χρήσιμο σε περίοδο σκληρής διαπραγμάτευσης με την τρόικα
2. Η ένεση ρευστότητας στον ιδιωτικό τομέα με την δημιουργία νέου συστήματος πληρωμών, σε ευρώ, εκτός του τραπεζικού συστήματος και ανοικτό προς όλους τους πολίτες για μεταξύ τους συναλλαγές με μηδενικό κόστος
3. Η ελαχιστοποίηση του κοινωνικού κόστους μιας ενδεχόμενης (αν και αποφευκτέας) νομισματικής μετατροπής - η οποία ελαχιστοποίηση αυξάνει την διαπραγματευτική ισχύ της χώρας και, έτσι, μειώνει το κίνδυνο αυτής της μετατροπής

Η ιδέα είναι απλή: Όλοι οι φορολογούμενοι δύνανται σήμερα να μεταφέρουν (μέσα από Web Banking) ποσά από τους τραπεζικούς τους λογαριασμούς σε ειδικό λογαριασμό του TAXISnet, αποπληρώνοντας έτσι τις οφειλές τους στην Εφορία.

Είναι τεχνικά και νομικά απλό ζήτημα οι λογαριασμοί αυτοί του TAXISnet να μετατραπούν σε αποθεματικούς-χρεωστικούς λογαριασμούς:

- στους οποίους το Δημόσιο να μπορεί να καταβάλει μέρος των οφειλών του προς τους ιδιώτες σε λογιστικές μονάδες ΜεΦΕ (βλ. πιο κάτω για τον ορισμό τους) οι οποίες αντιστοιχούν προς (τουλάχιστον) ένα ευρώ η κάθε μία
- από τους οποίους οι ιδιώτες να αποπληρώνουν οφειλές τους ο ένας στον άλλον, καθώς και τις οφειλές τους στο Δημόσιο

ΜεΦΕ (Ορισμός): Πρόκειται για λογιστική μονάδα που αποδίδεται ή αγοράζεται προς 1 ευρώ η κάθε μία στην περίοδο t αλλά η οποία, στην περίοδο $t+1$, αποσβαίνει φόρους ή άλλες υποχρεώσεις προς το Δημόσιο αξίας $(1+r)$ - όπου $0 < r < 1$

Οι αποθεματικοί λογαριασμοί (σε ΜεΦΕ) που θα προκύψουν θα περιέχουν αποθέματα τα οποία θα οφείλονται σε κονδύλια:

- που μετέφερε, σε ΜεΦΕ, το Δημόσιο, λόγω ληξιπρόθεσμων οφειλών του στον εν λόγω ιδιώτη
- που αγόρασαν οι ιδιώτες, λαμβάνοντας ΜεΦΕ με αντάλλαγμα «κανονικά» ευρώ, με τιμή αγοράς 1 ευρώ προς 1ΜεΦΕ, και με στόχο την μείωση των μελλοντικών τους φόρων.

Τέλος, τα ΜεΦΕ που παραμένουν αχρησιμοποίητα στον αποθεματικό-χρεωστικό λογαριασμό του φορολογούμενου μέχρι το πέρας της επόμενης της έκδοσής τους χρονιάς προσαυξάνονται αυτόματα (κατά θ , όπου $0 < \theta < 1$) έτσι ώστε να υπάρχει επιπρόσθετο κίνητρο οι ιδιώτες να καθυστερούν την χρήση των ΜεΦΕ για την αποφυγή φόρων στην τρέχουσα περίοδο.

Όπως καταδεικνύεται πιο κάτω, ένα τέτοιο σύστημα είναι δημοσιονομικά βιώσιμο και ικανό να επιτύχει τους τρεις στόχους 1, 2&3 πιο πάνω.

1. Προκαταρκτικά: Δημιουργία αποθεματικών-χρεωστικών λογαριασμών (για κάθε ΑΦΜ) στο TAXISnet

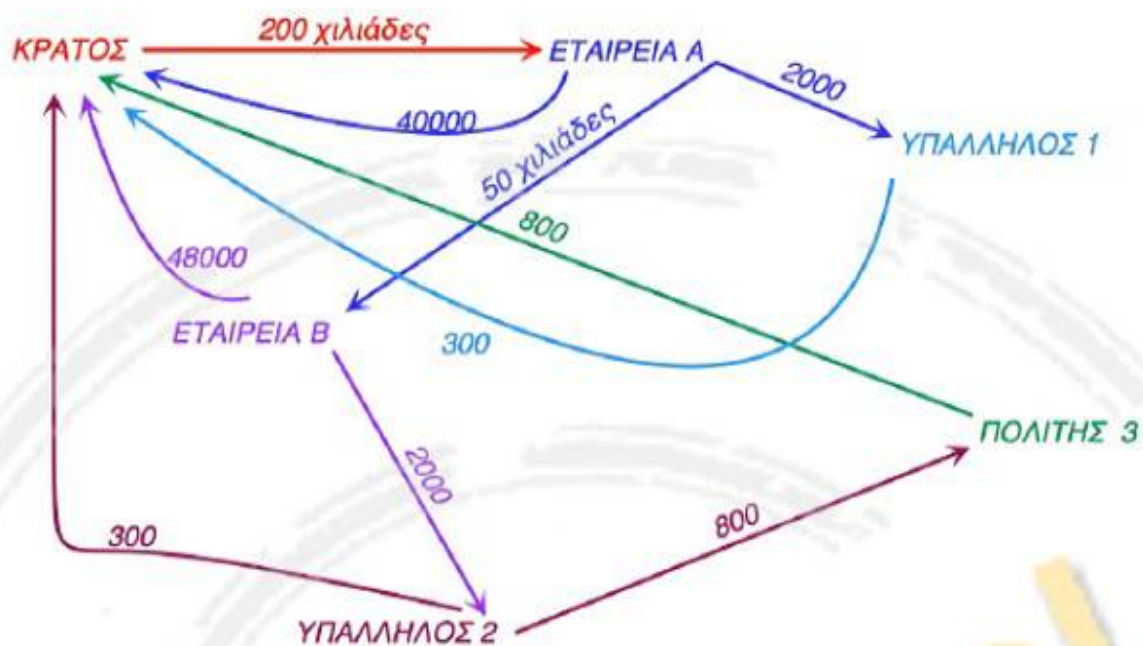
Σήμερα, ο κάθε φορολογούμενος (το κάθε ΑΦΜ) διαθέτει, εν δυνάμει, χρεωστικό λογαριασμό στο TAXISnet στον οποίο καταβάλλει του φόρους που του αναλογούν κάνοντας μεταβίβαση (μέσω Web Banking) από τον τραπεζικό λογαριασμό του στον χρεωστικό λογαριασμό του στο TAXISnet.

Προτείνεται η επέκταση αυτού του χρεωστικού λογαριασμού προς τρεις κατευθύνσεις:

1. Να δύναται το κράτος να καταβάλει συγκεκριμένες ληξιπρόθεσμες οφειλές προς τον φορολογούμενο, π.χ. μία εταιρεία Α, στον χρεωστικό λογαριασμό στο TAXISnet, μετατρέποντάς τον έτσι σε αποθεματικό-χρεωστικό λογαριασμό (current reserve account).
2. Να δύναται η εταιρεία Α να επιλέγει πώς θα χρησιμοποιήσει τα αποθεματικά της αυτά μεταξύ του:
  - a. να τα χρησιμοποιήσει ώστε να καταβάλει, άμεσα ή στο μέλλον, οφειλές της στο κράτος (φόροι εισοδήματος, ΦΠΑ, τέλη κυκλοφορίας, πρόστιμα, εισφορές κλπ.)
  - b. να τα χρησιμοποιήσει για να καταβάλει οφειλές της προς τρίτους πιστώνοντας τον αποθεματικό-χρεωστικό τους λογαριασμό - μέσα από την διαδικτυακή εφαρμογή του TAXISnet (που αποτελεί μια απλή προσαρμογή του υφιστάμενου συστήματος)
  - c. να τα διατηρήσει, ως επενδυτικό προϊόν (π.χ. μιας μορφής ομολόγου) στον εν λόγω λογαριασμό.

Παραδείγματος χάριν, βλ. ακόλουθο διάγραμμα, έστω ληξιπρόθεσμη οφειλή του δημοσίου προς την Εταιρεία Α ύψους €200.000. Έστω ακόμα ότι η Εταιρεία Α χρωστά €50.000 στην Εταιρεία Β και μισθό ύψους €2000 στον Υπάλληλο 1. Παράλληλα, η Εταιρεία Β χρωστά πάνω από €48.000 στην Εφορία και €2000 στον Υπάλληλο 2 ο οποίος, με την σειρά του, χρωστά €800 στον Πολίτη 3 που, και αυτός, έχει να πληρώσει φόρους άνω των €800 στο κράτος.

Μεταφέροντας €200.000 υπό την μορφή ΜεΦΕ (Μελλοντικών Φοροαπαλλαγών σε Ευρώ) στον αποθεματικό-χρεωστικό λογαριασμό της Α (χωρίς να αναγκαστεί να δημιουργήσει αυτή την ποσότητα είτε μέσω κανονικού δανεισμού είτε μέσα από αυστηρότερη λιτότητα), το κράτος αποδεσμεύεται από αυτό το ποσό για το τρέχον οικονομικό έτος. Όμως, την ίδια στιγμή, η ρευστότητα του ιδιωτικού τομέα αυξάνεται καθώς η δυνατότητα μεταβιβάσεων ΜεΦΕ από τον αποθεματικό-χρεωστικό λογαριασμό ενός ιδιώτη στον άλλον (από την Εταιρεία Α στην Β, στους υπαλλήλους τους και, εν γένει, σε άλλους πολίτες) εκκαθαρίζει πολλές οφειλές ιδιωτών μεταξύ τους και προς το δημόσιο. Στο παράδειγμα πιο πάνω, έχουμε τους εξής ισολογισμούς:

Εταιρεία Α	Εταιρεία Β	Υπάλλ. 1	Υπάλλ. 2	Πολίτης 3
+200.000 (από Δημόσιο)	+50.000 (από Α)	+2000 (από Α)	+2000 (από Α)	+800 (από 2)
-50.000 (προς Β)	-48.000 (φόροι προς Δημόσιο)	-300 (φόροι προς Δημόσιο)	-300 (φόροι προς Δημόσιο)	-800 (φόροι προς Δημόσιο)
-40.000 (φόροι προς Δημόσιο)	-2000 (προς 2)		-800 (προς 3)	
-2000 (προς 1)				
Υπόλοιπο = 108.000	Υπόλοιπο = 0	Υπόλοιπο = 1700	Υπόλοιπο = 900	Υπόλοιπο = 0

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

ΠΑΘΗΤΙΚΟ	ΑΠΟΣΒΕΣΕΙΣ ΦΟΡΩΝ
+200.000	-40.000 (Απόσβεση φόρων της Α)
	-48.000 (Απόσβεση φόρων της Β)
	-300 (Απόσβεση φόρων του Υπαλλ. 1)
	-300 (Απόσβεση φόρων του Υπαλλ. 2)
	-800 (Απόσβεση φόρων του Πολίτη 3)
Σύνολο = 200.000	Σύνολο = 99.400
Τελικό σύνολο οφειλών Δημοσίου που μετακυλίωνται την επόμενη χρονιά = 200.000 - 99.400 = 100.600	

Με άλλα λόγια, το αρχικό ποσό των €200.000 που το κράτος δεν καταβάλει σε μετρητά στην Εταιρεία Α, μετατρέπεται σε ένα ενεργητικό-αποθεματικό

εκφρασμένο σε ΜεΦΕ το οποίο διακινείται εντός του «κλειστού» συστήματος πληρωμών που αποτελεί απλή προέκταση του TAXISNet. Οι δικαιούχοι-φορολογούμενοι αυτών των λογαριασμών χρησιμοποιούν τα αποθεματικά αυτά για μεταξύ τους πληρωμές καθώς και για καταβολή φόρων του Δημοσίου. Τα ΜεΦΕ λειτουργούν ως ψηφιακά ευρώ τα οποία «σβήνουν» οφειλές προς το Δημόσιο, και τα οποία «ζουν» εντός του TAXISNet δίνοντας την δυνατότητα στους ιδιώτες κατόχους τους την αποπληρωμή και ιδιωτικών, προς αλλήλους, οφειλών.

2. Οφέλη Δημοσίου και ιδιωτών: Πρόβλεψη για μελλοντικές φορο-εκπτώσεις

Το καθαρό όφελος του Δημοσίου, στο προηγούμενο παράδειγμα, είναι ότι στο τρέχον έτος έχει μειώσει τις ανάγκες του σε ρευστότητα κατά 50,3% (κατέβαλε, υπό την μορφή απώλειας φόρων σε ρευστό, €99.400 αντί για €200.000). Αυτό το όφελος όμως θα καταστεί σοβαρό στον βαθμό που οι πολίτες και οι επιχειρήσεις αποκτήσουν ισχυρό κίνητρο να κρατούν ΜεΦΕ στον λογαριασμό τους (στο TAXISnet) αντί να τα εξαργυρώνουν για οφειλές προς το δημόσιο όσο το δυνατόν πιο γρήγορα.

Ένας απλός τρόπος για να αποκτήσουν τέτοιο κίνητρο οι ιδιώτες να παρακρατούν ΜεΦΕ είναι να νομοθετηθεί πως:

Μελλοντικές φορο-εκπτώσεις: ΜεΦΕ τα οποία δεν χρησιμοποιούνται για την απόσβεση φόρων για έναν τουλάχιστον χρόνο δύνανται να «σβήνουν» οφειλές προς το Δημόσιο ίσες με $(1+r)$ του ονομαστικού τους ποσού (όπου $0 < r < 1$).

Π.χ. εάν $r=0.1$, 100 μονάδες ΜεΦΕ σημερινής έκδοσης θα μπορούν σε ένα χρόνο να «σβήνουν» 110 μονάδες οφειλών προς το Δημόσιο. Ουσιαστικά το κράτος ανταμείβει τον ιδιώτη που δεν μείωσε τις πληρωμές του στο Δημόσιο, κάνοντας χρήση των ΜεΦΕ του, αλλά περίμενε έναν τουλάχιστον χρόνο, με μια (σुक ευκαταφρόνητη) έκπτωση φόρου της τάξης του 10%. Ξάφνου, ο ιδιώτης έχει κίνητρο ακόμα και να αγοράσει μονάδες ΜεΦΕ (εφόσον δεν διαθέτει) για να πετύχει, σ' έναν χρόνο, έκπτωση φόρου 10%!

Αν μάλιστα οι μονάδες ΜεΦΕ αυτές είναι μεταβιβάσιμες (από ιδιώτη σε ιδιώτη) σε τιμή ελεύθερης διαπραγμάτευσης μεταξύ των ιδιωτών, τότε οι μονάδες ΜεΦΕ εξελίσσονται σε νέο παράλληλο νόμισμα, με ανταλλακτική αξία 1 ΜεΦΕ προς 1 ευρώ, αλλά που είναι πιθανόν να πωλούνται σε τιμές μεγαλύτερες της ονομαστικής τους αξίας: Π.χ. όταν φτάνει το τέλος του οικονομικού έτους 2015 ο Πολίτης 1 που δεν διαθέτει ΜεΦΕ έκδοσης του 2014 μπορεί να είναι διατεθειμένος να αγοράσει από τον Πολίτη 2 τις μονάδες ΜεΦΕ έκδοσης 2014 που εκείνος διαθέτει μ' ένα «καπέλλο» π.χ. 5% - καθώς του εξασφαλίζουν έκπτωση φόρου 10%. Και γιατί να πουλήσει ο Πολίτης 2; Επειδή μπορεί να είχε αγοράσει τα ΜεΦΕ αυτά ως επενδυτικό «προϊόν» - δηλαδή για να τα πουλήσει με κέρδος!

Συνοπτικά, το όφελος του Δημοσίου (μείωση των οφειλών του σε ευρώ) από το σύστημα ηλεκτρονικών πληρωμών με ΜεΦΕ καθίσταται σημαντικό εφόσον τα ΜεΦΕ δύνανται να «σβήνουν» μελλοντικές φορολογικές οφειλές μεγαλύτερες από την ονομαστική τους αξία (δηλαδή, εφόσον εμπεριέχουν το νομικό δικαίωμα σε μελλοντικές φοροαπαλλαγές). Τότε, η ελάφρυνση των σημερινών υποχρεώσεων του Δημοσίου στους ιδιώτες μεγιστοποιείται ενώ, παράλληλα, ελκύονται στο σύστημα ιδιώτες οι οποίοι αγοράζουν ΜεΦΕ ως επενδυτικό εργαλείο, αυξάνοντας ακόμα περισσότερο την ρευστότητα του Δημοσίου και, την ίδια στιγμή, ενισχύοντας την ρευστότητα εντός του παράλληλου συστήματος πληρωμών με ΜεΦΕ.

3. Θεσμικές παρεμβάσεις

Για να λειτουργήσει το νέο αυτό σύστημα, απαιτούνται τα εξής:

1. Άνοιγμα χρεωστικού-αποθεματικού λογαριασμού στο TAXISnet για κάθε ΑΦΜ - χωρίς καμία αίτηση δικαιούχων
2. Άνοιγμα χρεωστικού-αποθεματικού λογαριασμού στο TAXISnet για οποιονδήποτε έλληνα ή ξένο ιδιώτη ή θεσμικό θέλει να αγοράσει ΜεΦΕ καταβάλλοντας ρευστό στο ελληνικό δημόσιο - με μια απλή αίτηση
3. Δημιουργία ηλεκτρονικού clearing house (δευτερογενούς εκκαθαριστικής αγοράς) όπου οι κάτοχοι ΜεΦΕ θα μπορούν να τα πωλούν (σε τιμές που θα καθορίζει η ελεύθερη αγορά των ΜεΦΕ) σε όποιον θέλει να αποκτήσει ΜεΦΕ δίνοντας ευρώ
4. Κάθε ΜεΦΕ διαθέτει ψηφιακή χρονοσφραγίδα με την ημέρα έκπτωσής του - έτσι ώστε να γνωρίζει ο κάτοχος (ή εν δυνάμει αγοραστής) του πότε ενεργοποιείται η φοροαπαλλαγή που προβλέπει η νομοθεσία
5. Πρόβλεψη/δέσμευση στον Π/Υ του κράτους του έτους t που προσδιορίζει το ποσοστό φοροαπαλλαγής (ρ) που δικαιούνται οι μονάδες ΜεΦΕ που εκδόθηκαν κατά την διάρκεια του έτους t για αποπληρωμές φόρων κατά το έτος $t+1$

4. Η πολιτική-οικονομική διάσταση: Μια σύνοψη

Το προτεινόμενο σύστημα δίνει:

- στο Δημόσιο πρόσβαση σε μια νέα μορφή δανεισμού (εκτός των αγορών ομολόγων, της αλληλεξάρτησης από τις τράπεζες, και των περιορισμών της ΕΕ, του Μάαστριχτ και της όποιας επιτήρησης), και
- στην οικονομία ένα νέο σύστημα πληρωμών και ρευστότητας που υπερβαίνει και παρακάμπτει τις τράπεζες.

Ο δανεισμός αυτός θα είναι, αρχικά, ως επί το πλείστον υποχρεωτικός (π.χ. ληξιπρόθεσμες οφειλές που καταβάλλονται σε ΜεΦΕ αντί κανονικά σε ευρώ) αλλά, όλο και περισσότερο, εθελοντικός (π.χ. ιδιώτες που επιλέγουν να ανταλλάξουν ευρώ για ΜεΦΕ, με σκοπό τις μελλοντικές φοροαπαλλαγές).

Το σύστημα πληρωμών μεταξύ ιδιωτών θα έχει το μέγα πλεονέκτημα ότι υπερβαίνει πλήρως το τραπεζικό σύστημα, με σημαντική μείωση του κόστους των συναλλαγών για τους ιδιώτες. Σε μικρό χρονικό διάστημα, οι συναλλαγές αυτές μπορούν να γίνονται με ένα απλό APP από κινητά τηλέφωνα, χωρίς να υπάρχει καμία επιβάρυνση ούτε για το κράτος ούτε και για τους χρήστες.

Το πολιτικό όφελος ενός τέτοιου συστήματος είναι πολυδιάστατο:

- Δίνει βαθμούς ελευθερίας στην κυβέρνηση κατά την διάρκεια μιας σκληρής διαπραγμάτευσης
- Απελευθερώνει «κανονικά» ευρώ τόσο του δημόσιου τομέα όσο και των ιδιωτών
- Μειώνει το κόστος συναλλαγών μεταξύ κράτους και ιδιωτών (αλλά και μεταξύ ιδιωτών)
- Μειώνει το μονοπώλιο των τραπεζιτών απέναντι στην κοινωνία και στο σύστημα πληρωμών πάνω στο οποίο βασίζεται η οικονομική ζωή
- Δημιουργεί ένα παράλληλο ηλεκτρονικό-διαδικτυακό ευρώ το οποίο, αντίθετα με τα «υπόλοιπα» ευρώ μπορούν με το πάτημα ενός κουμπιού - σε μια έκτακτη κατάσταση - να μετατραπούν σε άλλο νόμισμα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Δημοσιονομική σταθερότητα: Αλγεβρική ανάλυση

Έστω ότι αρχικά, την περίοδο $t=0$, το Δημόσιο εμφυσά ΜεΦΕ στο νέο αυτό σύστημα πληρωμών X ΜεΦΕ (είτε επειδή τα πούλησε σε ιδιώτες είτε επειδή μετέτρεψε οφειλές του σε ΜεΦΕ).

Έστω ακόμα ότι το ποσοστό φοροαπαλλαγής που επιτυγχάνει την περίοδο $t+1$ το κάθε ΜεΦΕ έκδοσης έτους t ισούται με ρ (όπου $0 < \rho < 1$) ενώ το ποσοστό των ΜεΦΕ τα οποία εξαργυρώνονται κάθε χρόνο ισούται με α (όπου $0 < \alpha < 1$).

Περίοδος/έτος	Αύξηση ρευστότητας του Δημοσίου	Απώλειες φόρων του Δημοσίου
$t=0$	X	-
$t=1$	$\alpha X(1+\rho)$	$(1-\alpha)X$
$t=2$	$\alpha[(1-\alpha)X](1+\rho)$	$(1-\alpha)^2 X$
$t=3$	$\alpha[(1-\alpha)^2 X](1+\rho)$	$(1-\alpha)^3 X$
$t=4$	$\alpha[(1-\alpha)^3 X](1+\rho)$	$(1-\alpha)^4 X$

Στην περίπτωση που, π.χ., η φοροαπαλλαγή κάθε ΜεΦΕ ισούται με 10% ($\rho=0,1$) και ένα 80% των ΜεΦΕ εξαργυρώνεται την χρονιά έκδοσής τους ($\alpha=0,8$), είναι προφανές, οι 200 χιλιάδες ευρώ που το Δημόσιο απέδωσε στην Εταιρεία Α ως ΜεΦΕ (βλ. πιο πάνω παράδειγμα), εξελίσσονται στον χρόνο ως εξής:

Περίοδος/έτος	Αύξηση ρευστότητας του Δημοσίου	Απώλεια φόρων του Δημοσίου
$t=0$	200.000	-
$t=1$	40.000	176.000
$t=2$	8.000	35.200
$t=3$	1.600	7.040
$t=4$	320	1.408
$t=5$	64	282,6
$t=6$	12,8	51,3

$$\rho=0.1 \text{ και } \alpha=0.8$$

Με απλά λόγια, το κράτος αποφεύγει να καταβάλει 200 χιλιάδες ευρώ τώρα μετακυλίοντας την υποχρέωσή του προς την επόμενη χρονιά, με «επιτόκιο» 10%. Όμως, εφόσον το 20% ($1-\alpha=0.2$) των ΜεΦΕ δεν χρησιμοποιηθεί την περίοδο $t=1$, και μετακυλιστεί άλλη μια χρονιά, τότε στην περίοδο $t=1$ το Δημόσιο, αντί για 220 χιλιάδες χάνει 176 χιλιάδες και ο συνολικός τόκος αυτής της μορφής δανεισμού (τα 20 χιλιάδες ευρώ) «μοιράζονται» στα επόμενα χρόνια με τον τρόπο που αποτυπώνει η πρώτη στήλη του πιο πάνω πίνακα.

Προφανώς, είναι προς το συμφέρον της κυβέρνησης να καθυστερούν οι ιδιώτες την εξαργύρωση των ΜεΦΕ τους - δηλαδή το α να είναι μικρό - βλ. στον

επόμενο πίνακα που το $a=0.5$ πως το Δημόσιο επεκτείνει επιτυχώς τα «κόστη» του στο μέλλον.

Περίοδος/έτος	Αύξηση ρευστότητας του Δημοσίου	Απώλεια φόρων του Δημοσίου
t=0	200.000	-
t=1	100.000	110.000
t=2	50.000	55.000
t=3	25.000	27.500
t=4	12.500	13.750
t=5	6.250	6.875
t=6	3.125	3.437

$\rho=0.1$ και $a=0.5$

Σε αυτό το σημείο πρέπει να προσεχθεί πως οι τιμές των ρ και a είναι μεταξύ τους ανάλογες - καθώς ένα μεγάλο ρ δίνει κίνητρο στους κατόχους ΜεΦΕ να μην τα εξαργυρώσουν αμέσως (μειώνοντας το a), αλλά να τα κρατήσουν (ή να τα πουλήσουν σε άλλους ιδιώτες που θα τα παρακρατήσουν) με στόχο να εκμεταλλευτούν την μεγάλη, ίση με ρ , φοροαπαλλαγή.

Από την άλλη, μια μεγάλη φοροαπαλλαγή ρ θέτει σε κίνδυνο την βιωσιμότητα του συστήματος πληρωμών σε ΜεΦΕ. Το ερώτημα λοιπόν τίθεται διττά:

- Πόσα ΜεΦΕ πρέπει να εκδίδει ετησίως το Δημόσιο;
- Και τι ποσοστό φοροαπαλλαγής ρ θα πρέπει να προσφέρουν τα ΜεΦΕ στους κατόχους τους;

Σε κάθε περίοδο t , ποσοστό a των ΜεΦΕ εξαργυρώνονται. Για να διατηρείται η ποσότητα των ΜεΦΕ σταθερή θα πρέπει η ποσότητα x_{t+1} νέων ΜεΦΕ να ισούται με το ποσοστό a όλων των ΜεΦΕ X_t που κυκλοφορούσαν στην περίοδο t . Γενικά, πρέπει να ισχύει η συνθήκη (1), όπου g_{t+1} είναι ο ρυθμός αυξομείωσης της φορολογικής βάσης κατά την περίοδο $t+1$:

$$x_{t+1} = aX_t + (1+g_{t+1})(1-a)X_t = X_t [a+(1+g_{t+1})(1-a)] \quad (1)$$

Συνεπώς, η ποσότητα των ΜεΦΕ στην περίοδο $t+1$ δίδεται από την εξίσωση (2):

$$X_{t+1} = X_t - aX_t + aX_t + (1+g_{t+1})(1-a)X_t = X_t + (1+g_{t+1})(1-a)X_t \quad (2)$$

ενώ ο ρυθμός αύξησης της ποσότητας των ΜεΦΕ δίδεται ως:

$$\theta = (X_{t+1}-X_t)/X_t = (1+g)(1-a) \quad (3)$$

Πιο απλά, εάν $a=1$ (δηλαδή όλα τα ΜεΦΕ εξαργυρώνονται την χρονιά έκδοσής τους) τότε το στοκ των ΜεΦΕ παραμένει σταθερό ό,τι και να συμβαίνει με την φορολογική βάση. Αν όμως $a<1$ (δηλαδή κάποια ΜεΦΕ αποταμιεύονται), τότε το

στοκ των ΜεΦΕ αυξομειώνεται ανάλογα με το μέγεθος της φορολογικής βάσης. Π.χ. εάν το 20% των ΜεΦΕ αποταμιεύεται ($a=0.8$) και η φορολογική βάση αυξάνεται κατά 3% ετησίως, τότε η ποσότητα ΜεΦΕ αυξάνεται κατά $0,2 \times 1,03 = 0,206$ δηλαδή κατά 20,6% ετησίως.

Τέλος, ένα επί πλέον κίνητρο για να παρακρατούνται, και να μην εξαργυρώνονται, τα ΜεΦΕ, θα ήταν το εξής: Κάθε ΜεΦΕ έκδοσης περιόδου t , το οποίο δεν εξαργυρώνεται στην περίοδο $t+1$, αντικαθίσταται αυτομάτως με $(1+\theta)$ νέα ΜεΦΕ έκδοσης περιόδου $t+1$, τα οποία πιστώνονται στον λογαριασμό του δικαιούχου. Έτσι, έχουμε δύο κίνητρα για να θέλει κάποιος ΜεΦΕ: Πρώτον, ότι επιτρέπουν έκπτωση ρ στον φόρο της επόμενης χρονιάς και, δεύτερον, επειδή η μη χρήση τους τοκίζει τον λογαριασμό ΜεΦΕ του δικαιούχου με επιτόκιο θ . Ελκυστικές τιμές ρ και θ θα κρατήσουν το ποσοστό εξαργυρώσεων a σε χαμηλά επίπεδα, με αποτέλεσμα την σημαντική αύξηση της ρευστότητας (Α) του παράλληλου συστήματος πληρωμών και (Β) του Δημοσίου. Τέλος, εφόσον πληρούνται οι εξισώσεις (1), (2) και (3) το προτεινόμενο σύστημα είναι δημοσιονομικά ουδέτερο.